

RESSÒ DE LA PARAULA

Benvingut Lleó, Papa missioner i de la pau desarmant

Escrib aquestes línies el dia després de l'elecció del papa Lleó. Abans de res, vull expressar el nostre afecte i acolliment incondicional com a diòcesi. La nostra gratitud a l'Esperit Sant i als cardenals electors que més enllà de qualsevol lectura de novel·la sobre possibles intrigues o maniobres, han sabut escoltar i discernir junts el Pastor Universal que necessita ara la nostra Església i el nostre món. Hi ha hagut sorpresa en la persona de l'escollit i en el seu nom. Toca evitar lectures superficials i sobretot concedir-li oració, comprensió, col·laboració i temps. La seva figura, el seu somriu-

re i les seves primeres paraules connecten bé amb la primavera de la Pasqua i la primavera que somia va el papa Francesc. Aquesta primavera que es fonamenta en la pau que només Jesús Ressuscitat ofereix i regala. Lleó és un nom i un pastor que evoca Doctrina social, valentia i missió. Crec que és un Papa que porta llum, que no buscarà brillar sinó il·luminar amb la saviesa dels fills de sant Agustí.

Intueixo que l'Esperit Sant ha buscat un fill del nostre temps sense nostàlgies del passat, fidel a una tradició que sap evolucionar. Un pastor de sín-

tesi, connexions i consensos. En un món ferit per tantes guerres ha estat esperançador sentir-li parlar amb fermesa d'una pau desarmant i desarmada. Quan des d'interessos polítics espuris s'atien les polaritzacions ha estat tranquil·litzador sentir-li convocar a construir ponts. I quan algunes veus aconsellaven aparcar el procés sinodal ha deixat clar que és un procés imparabile. Confio que Lleó, conjuminant valentia i humilitat, amor als pobres i olor d'ovella, saviesa i misericòrdia, ajudi tot el Poble de Déu a aprofundir en la identitat missionera i evangelitzadora. I es converteixi per al món en un ressò de les vuit benaurances de Jesús.

Confio que la nova etapa que inaugura un nou pontificat ens il·lusioni a tots i que sigui un impuls de l'Esperit per a una Església samaritana i en sortida, on viure la unitat en la diversitat. On sobretot aconseguim oferir espais per a la trobada gojosa amb Crist Ressuscitat i ens convertim en testimonis de l'alegria de l'evangeli. L'evangeli de la vida i de la pau.

Gràcies Francesc, benvingut Lleó.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Paraules de comiat

La vesprada del Dijous Sant, els apòstols estaven profundament commoguts. Havien estat moltes les emocions viscudes en poques hores.

Sant Joan, l'apòstol jove, ja en la seva ancianitat, escriu l'evangeli i recorda llargament aquest Sant Sopar i com el visqueren els deixebles.

La primera sorpresa fou, ja en els inicis, quan Jesús «es tragué el mantell, se cenyí una tovallola i després de tirar aigua en un gibrell començà a rentar els

peus dels deixebles». Comentari de Joan: no entengueren què feia Jesús.

Posteriorment, Joan es guardà interiorment la indignació que li provocà la confidència del Mestre sobre qui era el traïdor. Tots estaven consternats.

Tot sopant, comentaven entre ells els ensenyaments que els feia el Mestre: desconeixien qui era aquell Esperit que Jesús prometia enviar-los; en canvi, entengueren millor la paràbola del cep i dels sarments... Però el moment culminant fou el silenci profund que es provo-

cà quan Jesús els donà el pa i passà la copa. «Preneu, mengeu-ne tots. Preneu, beveu... això és el meu cos, aquesta és la meva sang...». Se'ls passaven de l'un a l'altre amb molt de respecte i devoció.

Fins Jesús mateix estava interiorment commogut i els fa recomanacions confidencials: «Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat.»

El silenci, a la sala era absolut. Jesús sap que és l'hora del comiat i vol tran-

quil·litzar-los: «Us deixo la pau, us dono la meva pau»... «nos us acovardiu»... Me'n vaig, però tornaré... Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare...»

Aquests records, Joan ens els ha transmès en el seu evangeli i nosaltres els llegim aquests diumenges que revivim la joia de la resurrecció perquè sabem que Ell segueix estant entre nosaltres.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

Bienvenido León,
Papa misionero y
de la paz desarmante

Escribo estas líneas el día después de la elección del papa León. Antes de nada, quiero expresar nuestro afecto y acogida incondicional como diócesis. Nuestra gratitud al Espíritu Santo y a los cardenales electores que más allá de cualquier lectura de novela sobre posibles intrigas o maniobras, han sabido escuchar y discernir juntos el Pastor Universal que necesita ahora nuestra Iglesia y nuestro mundo. Ha habido sorpresa en la persona del elegido y en su nombre. Toca evitar lecturas superficiales y sobre todo concederle oración, comprensión, colaboración y tiempo. Su figura, su sonrisa y sus primeras palabras conectan bien con la primavera de la Pascua y la primavera que soñaba el papa Francisco. Esa primavera que se fundamenta en la paz que sólo Jesús Resucitado ofrece y regala. León es un nombre y un pastor que evoca Doctrina Social, valentía y misión. Creo que es un Papa que trae luz, que no buscará brillar sino alumbrar. Con la sabiduría de los hijos de san Agustín.

Intuyo que el Espíritu Santo ha buscado un hijo de su tiempo sin nostalgias del pasado, fiel a una tradición que sabe evolucionar. Un pastor de síntesis, conexiones y consensos. En un mundo herido por tantas guerras ha sido esperanzador oírle hablar con firmeza de una paz desarmante y desarmada. Cuando desde intereses políticos espurios se azuzan las polarizaciones ha sido tranquilizador oírle convocar a construir puentes. Y cuando algunas voces aconsejaban aparcarse el proceso sinodal ha dejado claro que es un proceso imparale. Confío en que León, aunando valentía y humildad, amor a los pobres y olor a oveja, sabiduría y misericordia, ayude a todo el Pueblo de Dios a profundizar en la identidad misionera y evangelizadora. Y se convierta para el mundo en un eco de las ocho bienaventuranzas de Jesús.

Confío en que la nueva etapa que inaugura un nuevo pontificado nos ilusione a todos y que sea un impulso del Espíritu para una Iglesia samaritana y en salida, donde vivir la unidad en la diversidad. Donde sobre todo logremos ofrecer espacios para el encuentro gozoso con Cristo Resucitado y nos convirtamos en testigos de la alegría del evangelio. El evangelio de la vida y de la paz.

Gracias Francisco, bienvenido León.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Una catedral que mira
decididamente cap al futur

La nostra catedral es prepara per viure, aquest dilluns 26 de maig, un moment especial amb l'Eucaristia que presidirà el bisbe Xabier Gómez amb motiu de la solemnitat del temple. Precisament, el bisbe Xabier reflexiona sobre la Catedral de Sant Llorenç posant en valor la seva història de segles malgrat ser recent. La catedral santfeliuenc és especial perquè, a diferència de moltes altres catedrals europees, aquesta ha estat i continua sent «una obra col·lectiva del poble», reconstruïda amb l'esforç, la perseverança i la fe de la seva gent, ha subratllat el bisbe Xabier.

Xabier Gómez recorda que lluny de considerar-se una obra acabada, la Catedral de Sant Feliu és un projecte viu. «Les obres de rehabilitació, ampliació

i embelliment continuen, convertint-la en una catedral en transformació constant. Cada pedra, cada espai reformat, parla del compromís d'una comunitat que no sols conserva el passat, sinó que mira decididament cap al futur.»

El bisbe Xabier destaca que la nostra catedral és un símbol del dinamisme d'una ciutat i una diòcesi, de la capacitat d'un poble per construir, reconstruir pedra a pedra i somiar. I, sobretot, és la prova que les catedrals no han de ser necessàriament antigues per ser profundament significatives. Amb la seva joventut com a bandera i la força del seu poble com a fonament, aquesta catedral encarna una nova manera d'entendre el patrimoni: no com un record del passat, sinó com una obra col·lectiva en present continu.

Vídeo promocional de la classe
de Religió a les escoles

La comunitat de la parròquia de Sant Pere d'Abrera ha elaborat un vídeo breu en català i castellà amb l'objectiu d'incentivar a apuntar-se a la classe de Religió a les escoles.

L'elaboració del vídeo ha estat plenament a càrrec de la comunitat parroquial, integrant el Grup Júnior (els joves de la parròquia) amb la participació de tots els professors de Religió d'Abrera i la col·laboració de les famílies i dels nens i nenes de la Catequesi Familiar vinculats a la classe de Religió de les diferents escoles d'Abrera.

El vídeo és breu, d'1 minut i 45 segons, i ofereix un missatge fresc,

dinàmic, amb un contingut que convida a una senzilla reflexió i que combina, de manera implícita, una projecció testimonial gràcies a la participació de mestres, famílies, infants i joves.

El vídeo està pensat per tal que, a través de WhatsApp i de les xarxes socials, sigui compartit amb famílies i professors amb l'objec-

tiu d'invitar-los a replantejar-se la inscripció dels seus fills i alumnes a la classe de Religió dels seus centres escolars.

El vídeo s'ha realitzat en català i en una altra versió en castellà i, tot i partir d'una comunitat concreta, està pensat perquè sigui un missatge projectable més enllà de les limitacions geogràfiques.

**"Més que una assignatura,
una guia per a la vida"**

**Marca la «X» a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda**

Comunitats amb olor a cafè

Trobada diocesana d'adolescents i joves: signe d'esperança

La Taula d'Interculturalitat i Migracions del nostre bisbat ha organitzat per al dijous 5 de juny una trobada a la Casa de l'Església. L'objectiu és treballar l'exhortació pastoral dels bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola *Comunitats acollidores i missioneres. Identitat i marc de la pastoral amb migrants*. La idea és no limitar-se, però, a fer una presentació del tema, sinó que s'intentarà, entre tots, i tenint present també el que ja s'ha parlat a la primera reunió de la taula, fer propostes i marcar prioritats de treball. «Perquè les bones paraules esdevinguin realitat», diu Mercè Solé, coordinadora de la Taula d'Interculturalitat i Migracions.

Mercè Solé considera molt convenient que aquesta reunió estigui oberta a totes les persones, molt especialment aquelles que han viscut un procés migratori. Veïnes, membres de comunitats o parròquies, amigues i conegudes. Només cal que siguin sensibles al tema intercultural i migratori i a la vivència de l'Evangeli.

Tot i que no cal inscripció prèvia, per motius organitzatius és convenient omplir un formulari que es troba al codi QR d'aquesta mateixa informació.

Església Jove de Sant Feliu de Llobregat va celebrar, el dissabte 10 de maig, la Trobada diocesana d'adolescents i joves. Enguany, en el marc de l'any jubilar i amb el ressò de les festes del Sant Crist, els participants es van trobar a Piera per a celebrar-ho i fer experiència de l'acollida que brinda, amb els braços oberts, el Sant Crist de

Piera (tal i com recordava un dels joves de la parròquia amfitriona). Així doncs, prop d'una cinquantena de joves d'arreu del territori diocesà van poder gaudir d'aquesta trobada festiva, però que tanmateix servia per viure, amb sentit i profunditat, l'any jubilar que el papa Francesc convocava amb la butlla *Spes non confundit*.

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia: <https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

AGENDA

- **Dimecres 28 de maig, a les 10 h.** Reunió de delegats de Joventut de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIJ), a la Casa de l'Església.
- **Dissabte 31 de maig, a les 10 h.** Trobada de primavera de l'Associació Sant Llorenç de promoció al diaconat, a la Casa de l'Església.
- **Dissabte 31 de maig, a les 20 h.** El bisbe Xabier presideix l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Capellades i confereix el sagrament de la Confirmació.
- **Diumenge 1 de juny.** Jornada Mundial de les Comunicacions Socials.
- **Diumenge 1 de juny, a les 12.30 h.** el bisbe Xabier presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Mateu de Vallirana i confereix el sagrament de la Confirmació

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prevere, fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, màrtir, deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i màrtir; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, verge.

27. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. Sant Feliu de Llobregat: Dedicació de la Catedral. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Lleida: Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: Sant Felip Neri, prev.; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador. Urgell: Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

29. □ Dijous [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Tortosa: Sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.; sant Pau VI, papa.

30. □ Divendres [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Feliu de Llobregat: Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de

Barcelona. Sant Ferran (1198-1252), rei castellanoleonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina).

31. □ Dissabte [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronilla), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23; o bé (op-tativa any C): He 9,24-28;10,19-23 / Lc 24,46-53]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà.

Diumenge VI de Pasqua (C)

COMENTARI

«L'Esperit Sant us farà recordar tot el que ho us he dit»

L'evangeli d'avui ja ens prepara per a viure l'Ascensió i la Pentecosta: *Me'n vaig però tornaré*. En aquest moment el sentiment és el de tristor; per això Jesús afirma: *Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu!* Els deixebles s'han de sentir feliços perquè Jesús ja ha complert la seva missió i ara se'n va al Pare per a preparar el lloc pels seus deixebles. La seva mort no serà un fracàs sinó el camí vers el Pare. Per això: *Us ho dic per endavant perquè creureu quan ho veureu*. Moltes coses no les entenem, com tampoc no les van entendre els deixebles però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Amb l'Esperit Sant entendran tota l'obra de Jesús, tot el seu camí vers el Pare que passa per la creu i la mort però que arriba al seu cim en l'Ascensió i en l'enviament de l'Esperit Sant. Per això no han de tenir por de res. *Perquè qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell*. Jesús no deixa orfes els deixebles; se'n va però tornarà amb l'Esperit i el Pare a viure en els seus seguidors, a fer-los participar de la seva vida. Però de vegades el camí no és fàcil. Sovint hi ha dificultats i problemes. Ho veiem a la primera lectura que denuncia que *alguns us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits*. Però l'Església s'ha de deixar dur per l'Esperit: *L'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables...* Els cristians escoltant conjuntament, sinodalment l'Esperit Sant sabrem què hem de fer, quines càrregues hem d'assumir. I això de vegades suposa una desavinença i una discussió molt seriosa, però al final, escoltant l'Esperit s'arriba a un acord. No som orfes, Jesús és present a través del seu Esperit. Això ens omple de pau, d'alegria i d'esperança. Però cal escoltar el seu Esperit. I no deixar-nos guiar pel nostre propi pensament.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidar d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres. Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contraure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

► Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspi de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia els noms dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hech 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme al uso de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más de entre ellos subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre esta controversia.

Entonces los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron elegir a algunos de ellos para mandarlos a Antioquía con Pablo y Bernabé. Eligió a Judas llamado Barsabás y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y enviaron por medio de ellos esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquía, Siria y Cilicia provenientes de la gentilidad. Habiéndonos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alborotado con sus palabras, desconcertando vuestros ánimos, hemos decidido, por unanimidad, elegir a algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, hombres que han entregado su vida al nombre de nuestro Señor Jesucristo. Os mandamos, pues, a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponeros más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de uniones ilegítimas. Haréis bien en apartaros de todo esto. Saludos».

► Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me llevó en espíritu a un monte grande y elevado, y me mostró la ciudad santa de Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, y tenía la gloria de Dios; su resplandor era semejante a una piedra muy preciosa, como piedra de jaspe cristalino. Tenía una muralla grande y elevada, tenía doce puertas y sobre las puertas doce ángeles y nombres grabados que son las doce tribus de Israel. Al oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, al poniente tres puertas, y la muralla de la ciudad tenía doce ciempios y sobre ellos los nombres de los doce apóstoles del Cordero. Y en ella no vi santuario, pues el Señor, Dios todopoderoso, es su santuario, y también el Cordero. Y la ciudad no necesita del sol ni de la luna que la alumbre, pues la gloria del Señor la ilumina, y su lámpara es el Cordero.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guarda mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Paráclito, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho. La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no se turbe vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda creáis».